

*Liels gliemežvāks,
Kas izskalots krastā
Dedz simtiem gaismiņu:
„Bērniņ – nāc un mācīties sāk!”
(Ralfs Leinasars, 7.a)*

Gliemežvāks

Salacgrīvas vidusskolas avīze

2012. gada oktobris Nr. 1

Miķeļdiena ar „olimpisko piesitienu”

Skolotāja Lolita Valaņina

Nemanot aizvadīts viens mēnesis no skolas gada. Daba dara savus brīnumus- izkrāso kokus, krūmus un Latvijā sācies Zelta rudens. Arī skolēni „izkrāso” savas skolas gaitas, piedaloties interesantās aktivitātēs.

Aktivitāšu pilna

Salacgrīvas vidusskolā bija arī pēdējā septembra piektdiena. Lai popularizētu Olimpisko kustību un veselīgu un aktīvu dzīves veidu, kā arī godīgas spēles principus, Latvijas Olimpiskā komiteja jau vairākus gadus rīko Olimpisko dienu. Šogad šīs dienas vienojošais moto bija „Pavingrosim!” Arī mūsu skolas skolēni bija gatavi vienoties kopīgai rīta vingrošanai. Kad pulkstenis rādīja 10.05, skolas pagalmā pulcējās 1.- 4.klašu skolēni kopā ar saviem skolotājiem. Vidusskolas puīši bija sagatavojuši skaņu aparāturu, lai mūzikas skaņas piepildītu visu skolas pagalmu. Pulkstenis rādīja 10.10, tiešraidē radio SWH atskanēja Laura Reinika dziesma „Es skrienu”, un skolotājas Vineta Dance un Lolita Valaņina rādīja skolēniem improvizētas kustības, kuras visi klātesošie atkārtoja. Visi to darīja ar smaidošām sejām, dzi-

Spēkošanās spēlē piedalās arī skolotāja Vineta Dance

vespriecīgi. Šie mirkļi radīja kopības sajūtu ar visiem Latvijā, kuri šai brīdī vingroja. Domās bijām kopā arī ar tiem Salacgrīvas vidusskolas audzēkņiem un sporta skolotājiem, kuri šo dienu pavadīja Limbažos, lai tur startētu dažāda veida sporta disciplīnās.

Kaut arī ik pa brīdim pāri galvām pārslidēja kāds lietus mākonis, diena bija iesākusies pozitīvi un tādai tai bija jāturpinās, jo 29.septembrī saskaņā ar senām latviešu tradīcijām tiek svinēta Miķeļdiena jeb Apjumības. Līdzīgi citiem saulgriežiem latviešu gadskārtā, arī Miķeļi tiek atzīmēti ar svinībām. Tradicionālākais šo svētku pasākums ir Miķeļdienas tirdziņš, kas ir bagāts ar pašu audzētiem un gatavotiem gardumiem. Salacgrīvas vidusskolā šāds tirdziņš katru gadu ir

Mārtiņos. Šis ir īstais laiks, lai domātu par dabu, tāpēc kopā ar Zentu Menniku no folkloras kopas „Cielava” nolēmām šos svētkus padarīt interesantākus sākumskolas

skolēniem

un ar Miķeļdienu saistītām tradīcijām skolēnus iepazīstināt, atrodoties brīvā dabā.

Ar Miķeļdienu saistīti daudzi un dažādi latviešu ticējumi, latviešu tautasdziesmas, rotaļas un dažādas izdarības. Visu nedēļu pirms Miķeļiem 1.-4.klašu audzinātājas rosināja skolēnus nest uz skolu ne tikai dārzeņus izaugušus interesantus augļus un dārzeņus, bet arī dažādas kompozīcijas. Skolu piepildīja pašu raudzētu un ceptu maizīšu smarža.

Un tā, jauki kopīgā vingrošanā izkustējušies, visi devās uz Miķeļdienas pasākuma norises vietu netālu no jūras. Tur visus sagaidīja smaidošās putras vārtītājas: Zenta Mennika, Ilma Lubiņa un skolotāja Ligita Kūrena, kā arī meitenes no folkloras kopas „Zēģelīte”. Ejot uz pasākuma vietu, katra klase vāca dabas materiālus, lai ap rituāla

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

ugunskuru veidotu latviešu rakstu zīmes. Visi sastājās ap izrotāto, bet vēl neiedegto ugunskuru lielā aplī, un Zenta Mennika sāka uguns iedegšanas rituālu. Skolēni to uzmanīgi vēroja, jo Zentiņa to darīja tik rūpīgi, ar mīlestību un lielu atbildību, pēc visām uguns iedegšanas paražām ar dziedāšanu un vārdiem. Kad uguns tika iedegta, visi klātesošie ziedoja kaut ko ugunij, domājot savā sirsnīgā labas domas. Pie ugunskura tika godināti visi Miķeļi, Miki un Mikusi. Viņiem tika kopīgi dziedāta vārda dienas dziesmiņa. Pēc tam katra klase rādīja pārējiem klātesošajiem sagatavoto priekšnesumu, kas atklāja Miķeļdienas tradīcijas. Ticējumi, tautsdziesmas, teikas mijās ar dziedāšanu, aktivitātēm. Visiem ļoti iepatikās 1.b klases skolēnu parādītā senā latviešu spēkošanās spēle. Aplā vidū tika aicināti arī mūsu skolas viesi – skolēni un pedagogi no Vācijas, Handevitas skolas, kuri mūsu pasākumu vēroja ar interesi. Dzirdējām divas dziesmas vācu valodā. Malači, ka nesakautrējās un nodziedāja. Viesi tika pacienāti ar pašu ceptiem Jumišiem. Un tā dziedāšana mijās ar interesantām rotaļām, dažādām izdarībām pie ugunskura. Bet uz otra ugunskura visus tā vien gaidīja, lai to iztukšotu, liels putras katls. Kas var būt labāks par gardu putru svaigā gaisā pēc labi padarīta darba! Ēda gan vācu skolēni, gan daudzi tie, kuri mājās ikdienā uz putru pat nepaskatās. Cits pēc porcijas devās atkārtoti. Putras vārītājām bija gandarījums, ka lielais katls tika iztukšots.

Paldies visām kolēģēm par lielo atbalstu šī pasākuma sagatavošanā! Paldies Ilmai Lubiņai! Paldies Zentai Mennikai par iespēju sadarboties! Šī sadarbība iecerēta regulāra visa mācību gada garumā gan klases stundās 1.-4.klasei, gan dažādos pasākumos, lai veicinātu izpratni par latvisko identitāti un latvisko dzīvesziņu.

Centīsimies lielāku uzmanību pievērst arī skolēnu izpratnei par norisēm dabā, un šajā jautājumā laba sadarbība uzsākta ar ZBR speciālisti Intu Somu.

Redakcijas sleja

Sk. Lolita Valanina

Vēl nesen bija vasara, liekas, ka arī 1.septembris bija tikai pirms dažām dienām. Bet tagad jau meklējam šallītes, cepures un cimdus un notikusi kārtējā gadalaiku maiņa.

Rudens ietērpis dabu visskaistākajās savās drānās. Apkārt vērojama tāda krāsu daudzveidība, ka tā vien gribas apstāties un lūkoties, lūkoties, lūkoties... Bet te jau klāt brāzmainais vējš un negantas lietis šaltis mūs dzen istabā. Brrr. Cik labi ir siltumā! Un tad nejauši paveros pa logu. Virs mūsu pilsētas divi lieli varavīkšņu loki. Vai arī mūsu ikdiena nav kā šie mainīgie laika apstākļi? Brīžiem esam priecīgi, jo viss mums izdodas, par visu mums gribas smaidīt, kāds vēl pasaka kādu jauku, sirsnīgu vārdu un domājam, ka viss ir kārtībā, viss ir labi. Bet vai uz ilgu laiku? Reizēm kļūstam dusmīgi, drūmi, īgni un liekas, ka visa pasaule nodarījusi pāri. Viss ir mūsu pašu ziņā.

Mūsu pašu ziņā ir arī šīs avīzītes tapšana. Šis jau ir 5. „Gliemežvāka” izlaidums. Ir iesākts otrais gads, kopš darbojamies visi kopā. Bez jums, skolotāji un skolēni, šīs avīzītes nebūtu. Tāpēc mēs, avīzītes veidotāji, vēlam visiem arī lietainajās rudens dienās atrast iemeslu uzsmaidīt sev un apkārtējiem! Un, ja vēl padomā, ka atkal jau tuvojas brīvlaiks, vai tas nav labs iemesls pozitīvām emocijām?

Miķeļdiena

Lizete Ievina

„Es nezinu, kas par vīru,
Iet pa ceļu dancodams:
Miežu svārki, rudzu krekls,
Apenīšu cepurīte,”

tā ir mana jaukā latviešu tautas dziesma par Miķeļiem. Miķeļdienai mēs gatavojamies laicīgi. Pārrunājam par Miķeļdienas galda klāšanu. Tā kā dārzos ir novākti augļi un dārzeņi, mēs pa grupām veidojam dekorus, kuros bija iesprausti augļu un dārzeņu iesmiņi. Galdu apklājam ar linu galdaudu, vāzē bija miķeļiši. Galdā bija arī dzērvenes, medus un āboli.

Mums visiem patika Miķeļdienas pasākums kopā ar folkloras grupu, tās vadītāju Zentu un ciemiņiem no Vācijas.

„Ceļa skolas” nodarbība

Skolotāja Baiba Runce

18. septembrī Salacgrīvas vidusskolā notika kārtējā „Ceļa skolas” nodarbība sākumskolas skolēniem. Šajā nodarbībā 4.a un 4.b klases skolēni kopā ar instruktoriem mācījās un, praktiski darbojoties, nostiprināja savas zināšanas ceļu satiksmes noteikumos.

Samanta Kalniņa un Signe Zvejniece stāsta: „Mums ļoti patika šī nodarbība, jo mēs pārliecinājāmies, kādēļ ir svarīgi nēsāt atstarotājus. Atkārtojām, kā pareizi gājējiem pārvietoties pa ceļu gan pilsētā, gan lauku apvidū”.

Savukārt, Uvim, Tomam

un Valteram patika, ka varēja vizuāli nāties ar mašīnu pārliecinoties, kādēļ ir svarīgi lietot drošības jostas.

Visi kopā secinājām ceļu satiksmes noteikumi jāievēro katru dienu.

Dzejas stunda klasē

Keita Irmeja

„Ko tu man vari aiz manas zvaigznes padarīt?” tā ir jautājis dzejnieks Rainis. Mēs arī 10. septembrī, pieminot dzejnieku, klasē runājām pašu izvēlētos dzejoļus un

esam lepni, ka mums katram patīk savs dzejolis. Interesanti bija klausīties arī citu klasesbiedru dzejoļus. Katrs dzejolis tika uzrakstīts uz lapas un uzzīmēta ilustrācija. Tā klasē

veidojās dzejoļu izstāde. Tradicionāli skolotāja mūs cienāja ar medusmaizi un tēju.

Tāda dzejas stunda septembrī mums ir kopš 1. klases, gribētos, lai tā būtu arī nākamajā gadā.

Klases ballīte „Vasaras jubilejas”

Rihards Lūsis

Tradicionāli, ka pirmā ballīte klasē ir vasaras jubilāru sveikšana. Mēs sakārtojām klasi un saklājām svētku galdu. Jubilāri bija parūpējušies par cienastu un izdomājuši rotaļas. Pirmie savas jubilejas svinēja Ainārs, Arvils un Rinalds. Viņi ir jūnija jubilāri. Rotaļa „Kuģis brauc pa jūru” ir mūsu klasē vis-

jautrākā rotaļa. Jūlija jubilāri – Edgars, Rainers, Matīss, Jēkabs, Ance un Niks izvēlējās vasarīgu rotaļu „Kas dārzā?” Jūlija jubilāri saņēma gan lielas, gan mazas dāvanas, jo daži svinēja vienu jubileju, bet citiem bija gan vārda, gan dzimšanas diena. Augusta jubilāri bija Arvils, Klāvs, Ralfs un Ance, un arī sep-

tembra jubilāri Lizete un Mikus – Miķeļdienas īstais jubilārs. Viņi izvēlējās rotaļu „Es ar savu slotas kātu.”

Ballīte bija ļoti jautra un visiem ļoti patika. Tajā bija tik daudz saldumu, ka nevarēja pat apēst. Tagad ļoti gaidīsim Mārtiņdienas ballīti.

Mammadaba Meistarklase

Skolotāja Lolita Valanina

Jau vairākus gadus a/s „Latvijas valsts meži” uzaicina skolēnus un skolotājus piedalīties vides izglītības programmā „Izzini mežu”. Mācību gada laikā skolēni piedalās dažādās aktivitātēs: meža stādīšanā, putnu būrīšu izlikšanā, Meža olimpiādē, kuru vērtē gan pārstāvji no a/s „Latvijas valsts meži”, gan no Izglītības ministrijas, Zemkopības ministrijas, Mežzinātnes institūta „Silava” un Latvijas Dabas muzeja. Skolēni dodas arī

ekskursijās, piedalās talkās un veic daudz citu aktivitāšu, kas saistītas ar mežu, dabu. Par šīm aktivitātēm visi dalībnieki iegūst atbilstošu punktu skaitu. Atbilstoši iegūtajam punktu skaitam dalībnieki var saņemt Zeļļa Diplomu, Mācekļa Diplomu vai iegūt nomināciju „Mammadaba Meistarklase”. Skolēni, kuri piedalījušies iepriekšējos gadus, vienmēr ir saņēmuši augstāko novērtējumu – nomināciju „Mammadaba Meistarklase”.

Šajā mācību gadā visas sākumskolas klases un 7.a klase ir aizsūtījušas pieteikumu šai programmai. Grūtākā ir Meža olimpiāde, kuras šī gada temats ir ĢEOGRĀFIJA MEŽĀ. Meža olimpiāde ir pirmā kārtā, kurā sacenšas skolotāji. Uzdevums – iesaistīt kādā mācību priekšmeta stundā Meža olimpiādes gada tematu.

Lai veicas visiem no 1. līdz 4. klasei un 7.a klasei!

Mūsu sadarbības partneri

Skolotāja Lolita Valanina

Sadarbības partnere Zenta Mennika

Šajā mācību gadā 1.-4.klašu skolēniem un skolotājiem mācību procesā un audzināšanas darbā labi sadarbības partneri un palīgi ir Zenta Mennika (Zentiņa) no folkloras kopas „Cielava” un ZBR speciāliste Inta Soma. Zenta Mennika gan klases stundās, gan sadarbojoties dažādu pasākumu vadīšanā, palīdzēs mums visiem izprast latvisko dzīvesziņu, folkloru, iemācīties daudz jaunu rotaļu un dziesmu. Sadarbība jau bijusi Miķeļdienas pasākuma organizēšanā un vadīšanā, kā arī veidojot izpratni par veļu laiku.

Inta Soma palīdzēs mums labāk izprast norises dabā. Tēmas ir dažādas: koki, augu daudzveidība, putni, ķērpji, dzīvā daba piekrastē u.c. Klasēs, kurās jau bijušas nodarbības ar Intu, gan skolēni, gan skolotāji ir gandarīti par paveikto. Skolēni nostiprinās dabaszinību stundās iegūtās zināšanas un prasmes, praktiski darbojoties gan dabā, gan telpās, kā arī iegūs jaunas.

Pirmklasnieku pārdomas par skolu

Zane Holma, Endija Eglīte

Kas Tev vislabāk patīk skolā?

Markuss (1.a): Man skolā patīk, jo var mācīties reizināšanu, latviešu valodu, var sportot. Nepatīk, ka agri jāceļas (plkst.6.30)

Ksenija (1.b): „Patīk rakstīt burtus, angļu valoda, patīk ekskursijas.”

Andrea (1.b): „Patīk skolā sportot, mācīties matemātiku, lasīt.”

Sanija (1.b): „Patīk angļu valoda, patīk kafejnīcā pirkt picu.”

Arvis (1.b): „Patīk iet uz kafejnīcu, patīk latviešu valoda un matemātika.”

Annija (1.a): „Man nepatīk skolā, jo agri jāceļas, bet pēc ekskursijas sāpēja kāja.”

Emīlija (1.b): „Patīk kafejnīca, tāpēc ka var nopirkt saldējumu.”

Sintija (1.b): „Patīk mācīties, patīk latviešu valoda, patīk braukt ekskursijā.”

Mārtiņš (1.b): „Patīk ekskursija, matemātika, patīk kafejnīca, jo tur ir saldējums.”

Pirmklasnieki ar gardumiem

Pēc stundām uz mākslas skolu

Diana Zmičerevska

Daudzi skolēni pēc stundām apmeklē dažādus pulciņus. Bet es jau otro gadu vairākas dienas nedēļā, stundām beidzoties, dodos uz Salacgrīvas mākslas skolu. Man jau no mazotnes patīk zīmēt, kaut ko pagatavot no dabas un citiem materiāliem. Es ļoti vēlos iemācīties labi gleznot un veidot no māla, zīmēt ar ogli. A.Grīns ir teicis: „Kādu dienu es pēkšņi

aptvēru- brīnumus ir jārada pašam ar savām rokām.”

Mūsu mākslas skolā bērni mācās zīmēt, gleznot, veidot no māla. Mākslas skolā ir patīkama gaisotne, jauki skolotāji. Labākos skolēnu darbus katru gadu izliek izstādēs, bet šīs skolas absolventu diplomdarbus var apskatīt Salacgrīvas muzejā.

Vasarā tika organizēts

plenērs Kuldīgā pie Ventas rumbas. Tas bija kolosāli pavadīts laiks vienā no skaistākajām un interesantākajām vietām Latvijā.

Ja neesi izlēmis, ko darīt pēc stundām, bet Tev patīk zīmēt, veidot, pabūt kopā ar jaukiem cilvēkiem, nāc uz Salacgrīvas mākslas skolu! Tā atrodas Salacgrīvas kultūras namā. Man tur ļoti patīk.

Veļu laikā

Skolotāja Lolita Valanina

Latviešu kultūra un tās mantojums ir ļoti plašs un skaists. Latviešu kultūrā ir daudz svinamo dienu, un viena no tām ir ilgāks laika posms – veļu laiks. Veļu jeb dieviņu laiks iestājas tumšajos rudens vakaros un parasti ilga no Miķeļiem - 29. septembra līdz Mārtiņiem - 10. novembrim, taču dažādos novados šis periods bija atšķirīgs. Senie latvieši ticēja, ka veļu laikā aizgājušo senču gari, kurus dažādos novados sauca par veļiem, velēniešiem un citos vārdos, nāk ciemoties pie dzīvajiem, lai satiktos ar dzīvajiem dzimtas pārstāvjiem. Ļaudis teicās redzējuši veļus kā miglu, kā kamolus veļamies. Veļi apskatījušies, kā piederīgie dzīvo, noklausījušies, ko viņi runā, un dažiem iečukstējuši labus padomus. Veļu laikā mums apkārt ir miers, jo ārā jau paliek vēsāks laiks un sāk līt lietus, lapas jau ir nodzeltējušas un apklāj zemi un varbūt tāpēc šis ir vispiemērotākais laiks, lai varētu parādīties veļi un palīdzēt cilvēkiem pārciest drūmo laiku.

Tumšais laiks pirms ziemas saulgriežiem ir laiks, kad veļu valstība pienāk vistuvāk zemei. Ne velti senie latvieši šos neomulīgos vakarus pavadīja, minot mīklas, sacerot pasakas. Mīklu minēšana

simbolizēja gaismas atdzimšanu, tumsas spēku pieveikšanu un saules uzlekšanu. *„Ļaudis bija laimīgi vakaros, kad, aizdedzinājuši mājas lampiņas un iesprauduši mūra augšās degošus skalus, mazus darbus darīdami, tie varēja klusu sarunāties, jo bija pienācis lielais veļu laiks, kur visi arī bija pilni mirušo dvēselēm,”* tā E. Virza rakstīja par „Straumēniem”.

Mēs – skolotāji varam runāt par šo veļu laiku ar skolēniem diezgan daudz, bet tomēr mēs par to zinām ļoti maz, jo par to esam lasījuši tikai grāmatās, bet savām acīm to neesam redzējuši un izbaudījuši. Kā par to visu informēt 1.-4. klašu skolēnus? Salacgrīvas vidusskolā liels palīgs skolotājiem ir Zenta Mennika, kura mums visiem palīdz labāk izprast latvisko dzīvesziņu, latviskās tradīcijas, tās nepazaudēt informācijas pārpilnajā ikdienā. Kopā mēs visi atzīmējam Miķeļdienu, bet tagad kārta izpratnes veidošanai par veļu laiku. Pirmais šāds pasākums notika 3.a un 3.b klasei. Kopīgi tika sakārtota telpa. Zentiņai (tā sākumskolēni mīļi sauc Zentu Menniku) klusināti spēlējot kokli, skolēni un skolotāji apsēdās aplī. Tika aizdedzinātas uz skolēnu atnestajiem akmentiņiem noliktās svečītes. Sākās saruna par cilvēkiem, kuri nav vairs mūsu vidū,

bet mums ir bijuši un vēl joprojām ir tuvi un mīļi. Skolēni, skolotāji dalījās savās atmiņās. Katrs varēja pateikt kaut ko jauku, sirsnīgu gan par vecvecmāmiņu, gan vecvectēvu, omītēm un opīšiem un vēl citiem radniekiem. Skolēni atcerējās dziesmas, kuras viņiem iemācījuši aizsaulē aizgājušie mīļie cilvēki. Visi kopā tās arī nodziedājām. Bērni atcerējās labos darbiņus, kurus veikuši kopā ar šiem cilvēkiem. Tā atmiņu stāstījumi mijās ar dziesmiņām, Zentiņas skaidrojumiem par veļu laiku, un nemanot pagāja divas stundas. Skolēni nesteidzās doties prom, bet vēl sasēdās uz grīdas apkārt svečīšu liesmiņām. Ik pa brīdim pa logu iespīdēja kāds saules stars un arī tam atradām izskaidrojumu. Bērni vēl joprojām gribēja dalīties savās pārdomās, emocijās. Kādam acīs sariesās asaras, bet vienaldzīgo mūsu vidū nebija.

Es domāju, ka mums visiem kopīgi kaut mazliet izdevās izprast veļu laika būtību, un šie skolēni nākamajos gados uz jautājumu: „Kas ir veļu laiks?” neatbildēs, ka tas ir tad, kad mamma mazgā veļu. Pēc nedēļas šāds pasākums notiks arī ceturtajām klasēm. Liels paldies Zentai Mennikai!

Vidzemes 5. Patriotiskais dzejas festivāls

Skolotāja Lolita Valanina

11. novembrī – Lāčplēša dienā notiks Salacgrīvas novada Salacgrīvas bibliotēkas un biedrības „Salacas baseina bibliotēku apvienības „Salacas bibliotēkas” organizēts Vidzemes 5. Patriotiskās dzejas festivāls, kurā piedalīsies skolēni no Vidzemes reģiona. Arī mūsu skolas skolēni bija čakli dzejoļu rakstītāji un ir uzaicināti uz šo jauko pasākumu.

No mūsu skolas konkursā piedalījās un uz pasākumu tiek gaidīti: Bendrāts Rihards, Bušs Rendijs, Ezergailis Gatis, Fogelis Ainārs – F, Gertnere Elīna, Gluhaņuks Oļegs, Ieviņa Līga, Ieviņa Lizete, Ieviņš

Ričards, Ilvess Mārcis Mārtiņš, Imeja Keita, Kalniņa Alise, Kārklīņa Karīna, Kivliņa Amanda, Kokarēviča Sanija, Kotāns Kristers, Kupcis Linards, Laubmanis Toms, Lūsis Rihards – F, Melnalksne Amanda – F, Mičule Kate, Miksons Rinalds, Muciņa Krista, Numure Alita, Obuhovska Beāte, Paeglis Rihards, Pogule Ilze, Priekule Linda – 2, Ramba Raivo, Ringa Daniela, Roberta Spuriņa, Rozenbergs Ernests – F, Rozenbergs Jēkabs, Rozenbergs Monvīds – F, Rozenšteins Emīls – F, Rubina Kitija, Segliņš Matīss – F, Sproģe Keita Megija – 2, Tazāns Ralfs – 2, Tomsons Jēkabs, Valjuss Emīls Artūrs – 2, Veckalne Lote – 1, Viksna Ilmārs – F, Vilkausa Katrīna

Kate, Vinters Rainers, Vinters Roberts, Vosekalns Sandis, Zabrovskā Elvita, Zmičerevska Diāna – 1, Zviedre Una

Veckalne Lote, Zmičerevska Diāna savā vecuma grupā ieguva 1.vietu !!!

Priekule Linda, Sproģe Keita Megija, Tazāns Ralfs, Valjuss Emīls Artūrs savā vecuma grupā ieguva 2.vietu !!! (maijā izdotajā avīzīte „Gliemežvāks” jau bija publicēti dažu skolēnu dzejoļi).

Festivālā gaidītas ir arī skolēnu darbu vadītājas: Līgita Ķūrena, Viktorija Brīnuma, Edīte Liedskalniņa, Lolita Miķelsone, Lolita Valanina, Ingūna Ādmīdiņa, Iļona Antonova.

1.a klase – septembrī

1.a klases audzinātāja Edīte Liedeskalnina

Protams, mums vissvarīgākā diena bija 3. septembris. Lai gan laiks mūs nelutināja, mūs priecēja tas, ka esam kļuvuši Salacgrīvas vidusskolas skolēni. Mūs skolas dzīvē ieveda 12. a klase. Esam priecīgi, ka mums ir tik lieli draugi.

Adaptācijas dienā iepazinām skolu, kas, kurā vietā atrodas. Pabijām pie medmāsiņas Valdas, bibliotēkā, zinām, kur atrodas direktora kabinets. Iepazinām arī ceļu

satiksmes noteikumus: kā pāriet lielo šoseju, lai nokļūtu autobusu pieturā, kā gaidīt skolas autobusu, kā arī skolas iekšējās kārtības noteikumus. Apskatījām stadionu un izlaidām lielo skrējienu. Tas bija labi!

Vizuālās mākslas, mājturības un dabaszinību stundās gājām ārā: vērojām, zīmējām, veidojām un arī rotaļājāmies.

Vislabāk mums patika

Miķeļdiena, kurā veidojām Jumīti, nesām uz skolu dažādus brīnumus no dārza vai gatavojām paši. Tie tiešām bija brīnumaini! Un vēl interesantā stunda kopā Zentu, kur iepazināmies un klausījāmies seno latviešu gudrības.

Vissvarīgākais, ko apguvām: stundās klausīties un darīt patstāvīgi, klausoties skolotājas norādījumus.

1.a klases pārdomas

Olimpiskajā dienā – skolā

- Man patika vingrot /Nellijs,Estere,Annija B.,Annija M., Gabriela, Rūta., Ance, Elīna/.
- Man patika Laura Reinika dziesma un kopā vingrot / Anna, Megija/.

Miķeļdienas svētkos

- Garšoja putru. Patika lēkt pāri ugunskuram / Nellijs, Ance, Annija M., Elīna, Rūta/.
- Putra bija garšīga / Anna, Megija, Elīna/.
- Man ļoti patika un tur bija jautri. Patika, ka ēdām putru /Estere/
- Man patika Miķeļsvētki un patika ap ugunskurku stāvēt /Annija B./.

Olimpieši Limbažos

- Sabrauca visi uz Limbažiem / Arvīds/.
- Man ļoti patika kā mēs skrējām, varējām kāpt uz skatuves /Inniga/.
- Patika piedalīties / Daniels/.
- Man gāja labi. Dabūju 4. vietu un „Čupa – čups” un pildspalvu / Emīlija/.
- Man patika skriet pa apli / Meisija/.

1.b klases audzinātāja Vineta Dance

3. septembrī no bērnu dārza grupiņām “Bitītes” un “Ābolīši” skolā ieradās mazie pirmklasnieki. 14 meitenes un 7 zēni nu ir mani 1.b klases skolēni.

Satraucoša šī Zinības diena bija ikvienam-gan zinātkāriem skolēniem, gan viņu vecākiem, gan, protams, arī man. Mēs viens otru nepazinām un es ar tik maziem nebiju strādājusi deviņus gadus! Taču ziedi, smaids, mīļi vārdi un mūsu klases talismans Vinnijs Pūks radīja draudzīgu un patīkamu sajūtu, ka viss būs labi. Tā arī ir! Vairāk kā mēnesi esam kopā un skolā jūtamies labi. Esam draudzīgi, izpalīdzīgi, jautri, prasmīgi un daudzsoļoši. Priecājamies par piniņu, ko dzeram pēc 1. stundas, par garšīgajām pusdienām,

1.b klase uzsāk skolas gaitas

1.b klase 3. septembrī

par āboliem, par iespēju bibliotēkā lasīt grāmatas, par dažādajiem pulciņiem.

Mēs skolā jūtamies labi un paldies visiem par to!

1. klašu 1. ekskursija

Skolotāja Vineta Dance

Rudens atver daudzus ceļus skolēniem. Zinību ceļš viņus aizved uz skolu pie skolotājiem, draudzības ceļš pie klasesbiedriem un draugiem. Taču rudens zelta lapu ceļš klases kolektīvus aizved tuvākās un tālākās ekskursijās, lai dabas radītais skaistums piepildītu sirdis.

10. oktobra ne visai patīkamais rīts veda 1.a un 1.b klasi pirmajā ekskursijā uz Mazsalacu, lai iepazītu Skaņokalni un apciemotu Velna un Peļu muzejus. Skaņaiskalns mūs ļoti gaidīja, jo laiku bija sagrozījis tā, ka mazajiem netika ne lietūs pilīte un saulīte pat sasveicinājās ar mums starp pelēko mākoņu kalniem.

Smaidīgi, satraukti un pilni apņēmības devāmies izzināt Kurbada taku un iepazīties ar tēliem, par kuriem vēl zinām ļoti maz. Pirmo mūsu uzbrukumu saņēma Vilkaču priede, kura dabūja trūkties no drosmīgajiem pirmklasniekiem. Ikviens gribēja izlīst caur nelielo spraugu priedē, lai pierādītu

Jautrība Skaņokalnā

citiem-es varu! Skolotājas Vineta un Edīte vēroja savus skolēnus, lai redzētu, cik tad mazie rakari daudz var. Dienas beigās viņas secinās, ka var gana daudz! Tā ar nelielām bailēm ielīdām Velna alā, taču pats Velns nebija mājās, satikām trīs galvainās čūskas un pūkus, sasveicinājāmies ar Saimnieci, kalpu meitu un ķēvi. Izšūpojāmies milzīgajā karotē. Mēģinājām izskaitēt Saņņu trepes pakāpienus, bet arī šoreiz katram iznāca savādāks skaits. Kurš zina precīzo pakāpienu skaitu? Vēlies uzzināt?

Brauc un skaiti pats!

Cik labi pēc pastaigas garšoja pusdienmaizītes! Jutāmies kā gleznā-Salacas upes krastā, Sarkano klinšu pakājē! Taču kavēties nav laika, jo mūs gaidīja Velnu muzejā. Ļoti atraktīvā muzeja gide mūs iepazīstināja ar lieliem un maziem velniem, kas bija izgredti no koka. Apmēram 450 koka figūriņas ir darinājis mākslinieks Hirte, no tiem 170 bija velni! Uz atvadām viena velna ausī drīkstējām iečukstēt savus nedarbus un tad jau

durvis vērām peļu muzejam. Ah, tik daudz peļu vienā vietā!!! Raibs gar acīm ģirbēja-te mazas mazītiņas pelītes no stikla, te izšūtas no auduma, te no Kanādas, te dziedošas un dejojošas. Īsta peļu valstība! Kaut mums tādas būtu!

Saņņus un pārdomas, piedzīvojumus un pārdzīvojumus ielīkām kabatās, lai mājās, stāstot par tiem, vēlreiz sasildītos paši un ļautu pasapņot citiem, kā būtu, ja es tur būtu. Lielu paldies skolēni saka saviem vecākiem par doto iespēju izbaudīt klases pirmo ekskursiju, un paldies sakām arī šoferītim Andrim.

Mūsu, 4.b klases, pirmā ekskursija šajā mācību gadā

Ilzīte Baumanē

Bija piektdiena, 21. septembris. Rīts ausa jauks, un laiks bija brīnišķīgs ekskursijai. Saule spīdēja, pūta neliels vējiņš un jaukā omā visi kāpām autobusā, lai kopā pavadītu jauku dienu. Devāmies uz Rīgu.

Vispirms Rīgā apmeklējām Brīvības pieminekli- mūsu valsts lepnumu. Pie tā stāvēja divi vīri armijas formas tērpos. Sākumā domāju, ka vaska lelles-tik nekustīgi tie abi stāvēja. Es ļoti lepojos, ka Latvijā ir tik skaists piemineklis. Pēc tam uzkāpām vienā no Rīgas kalniem- Bastejkalnā. Prieks bija vērot, cik sakopta ir visa Bastejkal-

na apkārtnē. Pēc tam mūsu ceļš veda uz Latvijas Kuģniecības un vēstures muzeju, kur mūs jau gaidīja gids. Viņš mums parādīja un pastāstīja daudz jauna. Vai zināji, kā izskatās Bārbijas vec-vec-vec-vecmamma? Mēs tagad to zinām! Vai zini, cik gadu Jēzum? To arī mēs tagad zinām! Iznākot no muzeja, bijām kļuvuši daudz gudrāki.

Kad bijām uzkrājuši jaunas zināšanas muzejā, devāmies pastaigā pa Vecrīgu. Vērojām skaistās, pat greznās mājas. Tik dažāda bija Vecrīgas arhitektūra! Gribējām uzbraukt Pēterbaznīcas

tornī, bet biļete bija mums par dārgu. Varbūt kādu citu reizi...

Mūsu vēderi vēstīja, ka laiks bija pusdienot, tāpēc devāmies uz visu iecienītāko vietu Rīgā „Lido”. Tur varējām gan labi paēst, gan atpūsties, gan apmeklēt dažādas atrakcijas. Šī vieta sagādā daudz pozitīvu emociju.

Bija laiks posties atpakaļceļam uz Salacgrīvu. Neizpalika apstāšanās pie veikala „Apelsīns” Ādažos.

Ekskursija bija lieliska. Man un maniem klasesbiedriem tā patika. Paldies skolotājai Ligitai!

Rudenī uz Zemgali

Skolotāja Iveta Kupča

Šī mācību gada pirmais mēnesis septembris paskrējis ar dažādiem jaukiem pasākumiem skolā. Taču oktobri uzskatām ar tālu ekskursiju uz Zemgali. Mēs, **2.a, 2.b, 3.a klase** un skolotājas Iveta Kupča, Indāra Ceika un Lolita Valaņina, devāmies uz Dobuļu minizoo un Tērvetes dabas parku.

Ceļš tāls, bet interesants. Braucām pāri vairākām lielākajām Latvijas upēm. Bērni ar interesi vēroja svešas vietas un vietu nosaukumus. Laiks mūs lutina, spīd saule, tikko nokritusi migla veido dimantiem pilnu rudens dabu.

Esam Dobuļu minizoo, kurā aplūkojam dažādu sugu aitas, kazas, eksotiskos putnus, pat mērkaķēnu. Pie šīs mājvietas bērni uzskatīja visilgāk. Laikam kāds gribēja saskatīt līdzību, jo šis jautājums bērniem ļoti interesē, vai esam cēlušies no

mērkaķīšiem. Pa diēni peld gulbji, pīles un ūdrs. Daži pirmo reizi redzēja nūtriju un melnos gulbjus.

Tālāk ceļš mūs ved uz Tērvetes dabas parku. Staigājot un aplūkojot jaukās koka figūras, lasot dažādus uzrakstus, vēstījumus, neaizmirstam aplūkot arī meža veltes – sēnes. Mēģinām tās atpazīt. Tā laikam ejot, esam nokļuvuši pie raganas. Ragana liek bērniem izkratīt visas blēņas. Mēs, skolotājas, domājam, ka šiem bērniem blēņu nav, bet, ja jau visi izpilda raganas teikto... Kad blēņas izkratītas, ragana tās aizslauka

prom. Pacienā bērni ar...zaķu spirām (labi, ka no šokolādes), pastāsta par raganu dzīvi, par raganu sabatu. Savukārt, mēs nodziedam raganiņai jauku dziesmiņu un dodamies tālāk uz Rūķu mežu.

Pa ceļam mūs sagaida

dažādi spēka un izturības vingrinājumi un aktivitātes. Jānotur līdzsvars, jākāpj augšā, lejā pa koku statnēm. Prieka bez gala. Esam nonākuši līdz Rūķu mežam. Ak, kas par priekiem, izskrienot visas rūķu mājiņas, aliņas, pagrabus! Varam iejusties rūķu lomās. Cik viss maziņš!

Kad esam priekā un noguruma pilni, sagaidām bānīti, un tas mūs izved ārā no Pasaku meža.

Jauka ekskursija, jaukā dienā kopā ar jaukiem bērniem un skolotājām.

Atmiņas par ekskursiju

Līva Grēta Silīte

Skaistā, saulainā un siltā rudens dienā mūsu klasei skolā mācības nenotika, jo devāmies ekskursijā. Braucām kopā vēl ar abām otrajām klasēm uz mini zoodārzu „Dobuļi” un Tērvetes dabas parku. Pats brauciens autobusā bija ļoti interesants, ja uzmanīgi skatījās pa logu. Braucot varējām redzēt skaistos un apkoptos Zemgales līdzenuma laukus, pārbraucām pāri četrām Latvijas skaistākajām upēm: Salacai, Gaujai, Lielupei un Daugavai. Izbraucām cauri vairākām pilsētām, ieskaitot Jelgavu un Rīgu. Un tad vēl HES un Daugavas ūdenskrātuve pie tās! Ceļš bija garš, bet tas mūs nenogurdināja.

Mini zoodārzā redzējām dažādus dzīvniekus: pāvus, lamas, polārlapsas, mērkaķi, dažādas aitas, kazas, putnus un vēl citus, kuru nosaukumus nevar pat atcerēties. Redzējām arī divus ķengurus, kuri bija savā starpā sastrīdējušies no paslēpušies no apmeklētāju acīm. Saimnieks gāja viņiem aizrādīt, ka jāizrāda cieņa pret atbraukušajiem ciemiņiem. Bija ļoti interesanti.

Tērvetes dabas parkā redzējām dažādas koka mājiņas, figūriņas. Gājām pa Meža mātes taku. Taka bija pārsteigumiem pilna. Taku sargāja dažādi pasaku tēli. Mēs satikām īstu raganu.

Garajā ceļā savstarpēji tuvāk iepazīnām gan 2.a, gan 2.b klases skolēnus. Ekskursija tiešām bija interesanta.

Pirms došanās Pasaku mežā

2. b klases aktivitātes

Skolotāja Indāra Ceika

Mēs, 2. b klases skolēni, kopā ar saviem draugiem 2.a un 3.a klasi, 3.oktobrī devāmies ekskursijā uz Zemgali, lai izbaudītu pēdējo, saulaino rudens dienu un lai apmeklētu Dobuļu mini zoo, Tērvetes dabas parku. Šīs ekskursijas laika mēs

ieguvām ļoti daudz pozitīvu emociju. Dobuļu mini zoo vislabāk mums patika mērķaķītis, kurš mūsu priekšā izrādījās. Savukārt Tērvetes dabas parkā mums vislabāk patika Rūķīšu ciems un raganas valstība.

Aktīvi piedalījāmies arī Miķeļdienas pasākumā brīvā dabā. Ēdām putru, kopā ar citiem rotaļājāmies un dziedājām. Mums patika arī Olimpiskās dienas vingrošana skolas pagalmā.

„Kraukļu” „Meža kaķi”

Sandija Megi

Mēs - 7.a klase septembra sākumā devāmies izbraucienā ar riteņiem uz „Kraukļiem”.

Pirms brauciena visi bijām sagatavojuši labu garastāvokli un siltas drēbes. Dodoties braucienā, laiks mūs mazliet apžēloja un neuzsūtīja mums lietu. Kad nonācām pie „Kraukļiem”, mūs laipni sagaidīja namatēvs Mundiņš. Viņš mums iekūra ugunsgrūti un parādīja, kurā virzienā atrodas viņa uzceltais „Mežakaķis”. Kamēr ugunsgrūti iekūrās, mēs devāmies uz „Mežakaķa” trasi. Tur mūs sagaidīja neparasti pārbaudījumi, kuros mums vienam otru bija jāatbalsta un jāpalīdz pārvarēt visas grūtības. Tā mēs plecu pie pleca izgājām „Mežakaķa” trasi un devāmies pie

7. b klase “Kraukļos”

ugunsgrūti. Tur mūs sagaidīja Mundiņš un viņa uzticamais draugs runčuks. Mēs visi paēdām ceptas desīņas un uzsplēžām dažas spēles.

Dodoties mājup, sāka līt lietis, bet tas mums itin nemaz netraucēja. Mēs visi pa lietu un peļķēm

ar mūsu uzticamajiem riteņiem devāmies mājas. Tas bija ļoti jauks izbrauciens! Iesaku arī citiem, kam interesē dažādu grūtību pārvarēšana, doties uz „Kraukļiem”, lai izbaudītu apkārtnes skaistumu un saimnieka viesmīlību. Tas ir tepat netālu.

Ceļojums

Toms Laubmanis

Vasara jau labu laiku kā pagājusi, bet manā atmiņā tā vēl saglabāsies ilgi. Man šīs vasaras spilgtākais piedzīvojums bija iespēja pabūt Itālijā, Austrijā un Čehijā. Tas bija mans pirmais garākais ceļojums.

Itālijā es pirmo reizi klātienē redzēju kalnus- gan kailos klinšu kalnus, gan apaugušus ar kokiem un krūmiem. Tas ir pavisam kaut kas cits, nekā skatīt šādas ainas TV vai žurnālu, grāmatu bildēs. Atmiņas būs neizdzēšamas.

Mana aizvadītā vasara

Austrijas galvaspilsēta Vīne man palikusi spilgtā atmiņā ar savu smaržu- ziedošu liepu smaržu. Tās tur jau ziedēja jūnija sākumā, bet pie mums tas notiek jūlija sākumā. Skaists bija vecpilsētā izgaismotais Rātsnams.

Čehijas galvaspilsēta Prāga spilgtā atmiņā man paliks ar muzikālo strūklaku izrādi „Tristans un Izolde”. Kaut ko tik skaistu un krāšņu es vēl nebiju redzējis. Pabiju arī Čehijas kūrorta pilsētiņā Karlovi Vari. Tā bija tiešām skaista pilsēti-

ņa, kurā varēja nobaudīt pazemes minerālavotu ūdeņus ar dažādām temperatūrām- līdz pat +70 grādu karstu.

Kopumā ceļojums bija ļoti, ļoti skaits, iespaidu bija ļoti daudz, uzkrātas arī jaunas zināšanas par Eiropas valstīm. Ļoti ceru, ka nākamajā vasarā man atkal būs izdevība doties kādā ceļojumā, lai varētu vairāk iepazīties ar kādas valsts kultūru, dabu. Novēlu, lai arī citiem skolēniem būtu iespēja paceļot! Ceļošanai skaistas vietas ir arī

Rudens kross 2012

Amanda Stane

Š.g. 28.septembrī – Olimpiskajā dienā, Limbažos norisinājās kross. Dalībnieki bija daudz, sākot ar 2005. gada dzimušajiem un beidzot ar 1995. gadu. Diena bija izdevusies interesanta, jo no rīta, kad ieradāmies stadionā, notika iesildīšanās, tā bija vingrošana. Visi ar lielu interesi vingroja līdzī meitenēm, kuras rādīja priekšā vingrinājumus mūzikas pavadījumā. Pēc vingrošanas tuvojās stafete (8x50m). No mūsu skolas ļoti daudz komandu ieguva godalgotās vietas. Un tad, kad visi bija stafetes izskrējuši, varēja jau sākt gatavoties krosam. Lai gan laiks nebija no labākajiem, mūsu skolēni noskrēja ātri.

Skolotāja Rasma Turka ar mazākajiem skrējējiem

Rezultāti 1.-4. klasēm

2005.g. dzimušie- 1.vieta-Līvai Zariņai, 2.vieta Innigai Kristai.2004.g.2.vietu ieguva Alise Smilte un Mikelis Miks Vilkauss.2003.g. 1.vieta tika Dinijai Klētniecei un Rolandam Zēģelim. 2.vieta Dignei Lembertai. 2002.gada 1.vietu ieguva Sandis Vosekalns. 2.vietu izcīnīja Daniela Kalniņa un Rihards Bendrāts, savukārt 3.vietu godam nopelnīja Toms Laubmanis. Apsveicam!

Olimpiskā diena

Niks Jakovickis

Man ļoti patīk sportot. Liels bija mans prieks un pārstiegums, ka es varēju startēt Olimpiskajā dienā Limbažos. Man bija jāskrien 400 metri, savā skrējienā es ieguva 2. vietu, bet kopvērtējumā man bija 5.

vieta. Ar to es esmu ļoti apmierināts. No mūsu klases vēl startēja Ance Andersone un Arvils Cielavs. Konkurenti bija ļoti stipri. Ance ieguva kopvērtējumā 13. vietu, bet Arvils 10. vietu.

Man vēl patika noskatīties citus skrējienus un smelties ideju, kā nākošreiz noskriet labāk. Es ļoti trenēšos skriešanai, jo tā man ir svarīga futbolam un jāšanas sportam.

Skrējiens „Trīs tilti”

Ance Andersone

Pirms skrējiena

15. septembrī Salacgrīvā notika gadskārtējais skrējiens „Trīs tilti”. Skrējienā piedalījās arī 1.-4. klašu skolēni. Laiks bija slikts. Lija lietus, pūta vējš, bet skrējējus laika apstākļi nenobiedēja. Uz starta visi sastājās apņēmības pilni noskriet distanci līdz galam, nepagurt.

No mūsu-3.b klases skrēja 3 skolēni: Ance, Arvils un Rinalds. Ance un Arvils ieguva 3.vietu, bet Rinalds-6.vietu. Trase nebija viegla, jo bija stipri salijusi. Bet galvenais jau nebija uzvarēt. Galvenais bija, ka spējām noskriet. Visi skrējiena dalībnieki skrēja, cik ātri katrs spēja. Tas bija ļoti labs pārbaudījums daudziem skrējējiem. Bija pārvarēts slinkums, iespēja pasēdēt siltā istabā pie TV vai datora. Šogad bija mazāk dalībnieku. Nākamajā gadā novēlu visiem izmēģināt savus spēkus, pierādīt sev, ka varu noskriet šo distanci.

Radošā lappusīte

No rīta, kad koki modās, Jau pūta vējš... (J.Baltvilks)

Ir rudens. Koki plivina savas krāšņās kleitas, bet vējš izjauc to frizūras. Lietus lāses grabina pie loga, mākoņi pelēkās kleitās pošas uz rudens balli. Krusas graudiņi kā krelles iekarās kokos. Gājputni lido uz siltajām zemēm. Varavīksne kā lampa mirgo pie debess kupola. Cilvēki novāc ražu Miķeļdienas ballei. Tā tik bija balle! Tas tik bija prieks un laime! Arī rudens priecājas.

Līva Grēta
Sīlīte, 3.a klase

Aiz loga ir rudens. Kokiem sārtojas lapas. Vētras laikā koku zari lūst. Krāsainās lapas notrauc vējš. Līst lietus, uzspīd saule un parādās brīnums-varavīksnes loks pār pilsētu. Tas apžilbina acis kā saule vasaras dienā. Laiks gājputniem traukties uz siltajām zemēm.

Kad atnāk rudens, man vairs negribas iet ārā. Ārā viss ir slapjš. Uz koku lapām nosēdusās ūdens lāses. Tās spīd kā spožas zvaigznītes naktī un krīt zemē kā mazas pērlītes.

Dzīvnieki gatavojas ziemei. Tie meklē barību un ziemas guļai mājvietas.

Rudens ir ļoti daudzveidīgs. Vienu dienu spīd saule, bet otru - līst kā pa Jāņiem.

Edvards Vilde, 3.a klase

Ja es būtu skolotājs

Es vēl mācos skolā, bet, kad izaugšu liels, varbūt būšu skolotājs.

Es bērnus vērtētu pēc uzvedības, ētisko normu ievērošanu un izturēšanos pret klases biedriem.

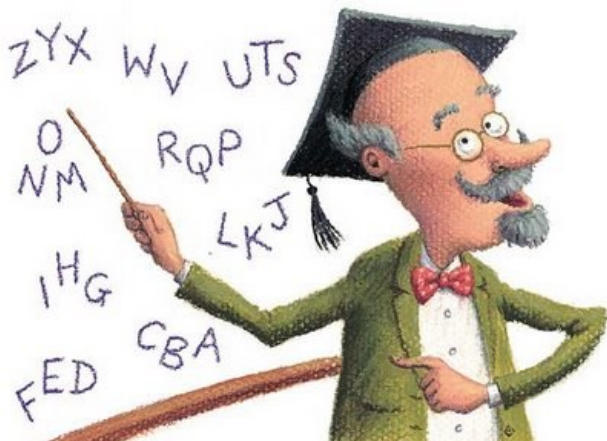
Bērnus es mācītu pēc grāmatām, bet gudrākajiem un čaklākajiem dotu grūtākus uzdevumus, lai gatavotu viņus olimpiādēm.

Es skolēnus vestu ekskursijās uz muzejiem un dabas parkiem.

Ja es būtu skolotājs, es brīvajā laikā ceļotu uz siltajām zemēm un pa Latvijas pilsētām.

Bet es tomēr skolotājs negribētu būt, jo tad man visu laiku būtu jāstrādā.

Rolands Zēģelis, 3.a klase

Ja es būšu skolotāja, es organizēšu skolēniem ekskursijas un piknikus. Iesim arī pārgājienos, spēlēsim spēles.

Es atpūstos, lidojot ar gaisa balonu ap pasauli. Pēc tam saviem skolēniem stāstīšu, ko ceļojuma laikā redzēju.

Bērniem es mācītu latviešu valodu, matemātiku un mājturību.

Pēc stundām es ietu uz skolotāju istabu atpūsties.

Man ļoti patiktu būt par skolotāju!

Digne Lembera, 3.a klase

Burtu jūklis

Burtu jūklī ir paslēpušies 15 rudenīgi vārdi. Atrodi tos!
Meklēšanas virzieni - ↑ → ↓ ← . Lai veicas!

BMAASINNKSANKTA
ASLRROĀEŽLAKAAO
TSILEPUTRAKSSNS
BAEGĀJPUTNINOOO
ILTANEIDĻEĶIMZK
PNUTĒĀBOLIBSBOT
SASENESTĀDBOULO
SZKMJIOUTŅAERZB
TIOIRPKRDIRKKĪR
ROLAENATNTRTĀLI
SBAAOADZĒRVENES
ZIPOREESĀĀĀOSIN
LRAŽARBINMVLETR
DESLMLINĀIASRDO
ASIIIRSDOLBAĀĀKI

DZĒRVENES

RAŽA

SALNA

BURKĀNS

MĀRTIŅDIENA

ĀBOLI

SĒNES

LIETUS

GĀJPUTNI

OKTOBRIS

OZOLZĪLE

MIKĒLDIENA

SKOLA

LAPAS

KARTUPELIS

Redaktore - Kate Laima Majore
Korespondenti — Zane Holma, Endija Eglīte, Amanda Stane, Sandija Megi, Toms Laubmanis, Rihards Lūsis, Diāna Zmičerevska, Keita Irmeja, Līva Grēta Sīlīte, Lizete Ieviņa, Ilzīte Baumanē, Niks Jakovickis, Ance Andersone, sk. Lolita Valaņina, sk. Vineta Dance, sk. Iveta Kupča, sk. Indāra Ceika, sk. Edīte Liedeskalniņa, sk. Baiba Runce.
Korektore - Lolita Valaņina
Datorsalikums - Laine Karlsone